

РЕШЕНИЕ № 195

Гр.Перник, 10 ноември 2008г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на тринадесети октомври две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: СД.

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 372 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 233 ЗМВР, във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от В.А. *** , срещу заповед № 119 от 14.05.2008г., издадена от директор на Областна дирекция "Полиция - Перник", с която на основание чл. 224, ал. 2 т.4 от ЗМВР, във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се поддържа, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при неспазване на установената форма, не са спазени изискванията на чл.59 ал.2 от АПК, същата не е мотивирана и в нея не са посочени фактическите основания за издаването ѝ - отменително основание по чл.146 т.2 АПК.

Жалбоподателят поддържа също, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, тъй като не е извършил вмененото му нарушение на служебната дисциплина, като не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и е необоснован извода на дисциплинарно наказващия орган, че е нарушил чл.46 от Етичния кодекс за поведение на държавния служител от МВР - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Административният орган, чрез процесуалния си представител е изразил становище, че жалбата и изложените в нея доводи за отмяна са неоснователни. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл.228 т.2 от ЗМВР и дисциплинарното наказание е наложено с писмена заповед, постановена в съответствие с изискванията на чл.246 ал.1, след изпълнена административна процедура по чл.243 ППЗМВР.

Административен съд Перник, като прецени условията за допустимост на жалбата намира, че е подадена от надлежна страна и в срока по чл.149 ал.1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Преценявайки законосъобразността на оспорената заповед на основанията посочени в жалбата и въз основа на представените доказателства и приложим закон, съдът намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

С заповед № 119/14.5.2008г., на основание чл.224 ал.2 ,т.4 от ЗМВР, във връзка с чл.227 ал.1 т.12 от ППЗМВР, на инспектор III-та степен В.А.А., категория * , разузнавач ** степен в група "****" при Второ РПУ на ОДП-Перник, за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че при изпълнение на професионалните си задължения на 11.01.2008г., след

приключване на деловата част от Анализ на управлението, при водене на неформален разговор между оперативните работници и началника на РПУ, е взел отношение като не е зачел правото и достойнството на началника си Б.Т., изразяващо се в неетично отношение, критикувайки го пред подчинените му с висок и рязък тон, не се е съобразил, не е дал точен и обективен отчет пред началника си за изпълнението на възложените му задачи. Административният орган е приел, че с поведението си инспектор В.А. е нарушил разпоредбата на чл.46 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, поради което му е наложено дисциплинарно наказание " порицание" за срок от 6 месеца.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 221 от ППЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъществено деяние обективно не съответства на правнодължимото поведение на служителя. Само ако са налице тези признаци на неправомерно поведение, ръководителят може да наложи дисциплинарно наказание.

В конкретния случай описаните в заповедта действия не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства., приложени с административната преписка, именно: рапорт от 17.01.2008г.,на Б.Т.,началник на Второ РПУкъм ОДП гр.Перник до директора на ОДП-Перник относно нарушаване на ЕК за поведение на държавните служители в МВР от служител от Второ РПУ-Перник , Резолюция на директора на ОДП-Перник, в която се нарежда извършването на проверка по случая и изготвянето на справка-становище , в срок до 15.02.2008г. от комисия определена със заповед № 12/31.021.2008г. на директора на ОДП-Перник , 12 броя обяснения от служители на Второ РПУ, ДПС и ПУ-Рударци , Докладна записка № 1655 от 08.02.2008г. от жалбоподателя В.А. до председателя на комисията, Справка № 5884 от19.03.2008г., за резултата от извършената проверка от комисията по рапорт № 740 /17.01.2008г.,представена на директора на ОДП-Перник, Докладна записка № 5578 от 08.05.2008г. от жалбоподателя А. до административно наказващия орган с дадени писмени обяснения .Тези писмени доказателства установяват,че наказващият орган е изпълнил изцяло задълженията си по чл. 237 от ППЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание.

Доводът в жалбата, че заповедта е издадена при неспазване на установената форма, като същата не е мотивирана и в нея не са посочени фактическите основания за издаването ѝ , съдът го намира за неоснователен и в разрез с писмените доказателства. В конкретният случай наказващият орган е изложил в заповедта мотиви, които е обосновал и обяснил волеизявлението си в разпоредителната част на заповедта, а данните относно визираното в заповедта нарушение се съдържат и в справката, въз основа на която е издадена заповедта.

Съдът намира за неоснователно и възражението, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, тъй като не са спазени законовите изискванията за форма на оспорвания административен акт- нарушение на чл.59 ал.2 от АПК, като в нея са посочени две оперативно самостоятелни администрации/Министерство на вътрешните работи и Областна дирекция "Полиция" -Перник/, и конкретно не е посочено наименованието на органът, който е издал заповедта. Действително в конкретния случай е налице лоша редакция на оспорената заповед , но този порок не е съществен и не води до нейната незаконосъобразност. Издателят на акта е

индивидуализиран с посочване на името и длъжността си, като същият, по аргумент от приложената към делото заповед № 1а-1079/07.07.2006г. на министъра на вътрешните работи относно прилагане на Класификатор на длъжностите в МВР разполага с материална компетентност по силата на чл.228,т.2 от ЗМВР да наложи дисциплинарно наказание "порицание" на жалбоподателя А..

По възражението за допуснато нарушение на материалния закон в обжалваната заповед - в мотивите е цитиран текст от Етичния кодекс за поведението на държавните служители от МВР. Този текст изцяло отговаря на констатациите ,извършени от комисията . Жалбоподателят твърди, че по време на неформалния разговор, състоял се на 11.01.2008г., или както го определя той в писмените си обяснения до директора на ОДП-Перник " дискусия", между началника на Второ РПУ-Перник и оперативните работници и инспектори детска педагогическа стая, не е отправял никакви обвинения и обиди към Б.Т. -началник на Второ РПУ-към ОДП Перник, нито се е държал рязко по време на разговора, а е защитавал въпроси от принципен характер, касаещи ефективността на работата. Същевременно не отрича,че се е стигнало до пререкания между него и началника на Второ РПУ към ОДП-Перник по въпроса как се изпълняват служебните задължения, бил е помолен да напусне съвещанието, на което той се е противопоставил. Това обяснение безспорно потвърждава неспазването на нормата на чл. 46 от Етичния кодекс. Обосновано и обективно тези действия и поведение на служителя са квалифицирани като нарушение на служебната дисциплина - дисциплинарно нарушение по чл. 224 ал.2 т.4 от ЗМВР ,във връзка с чл.227 ал.1 т.12 от ППЗМВР и е наложено наказание "порицание" за срок от 6 месеца. Следва да се отбележи,че единствено в правомощията на наказващия орган, по негова преценка по целесъобразност,не подлежаща на съдебен контрол, е да определи вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание.

Дисциплинарно наказващият орган е извършил всички процесуални действия за доказване на дисциплинарното нарушение на жалбоподателя и държавният служител е участвал в това производство, съгласно правата си по приложимия материален закон.

С оглед изложеното, безспорно е налице неспазване нормите на поведение, визирани в Етичния кодекс, а за това служителите носят дисциплинарна отговорност, съгласно Закона за МВР и Правилника му за приложение.

Оспорената заповед е законосъобразна на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим горното, Административен съд Перник.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.А.А., инспектор *** степен, категория *, разузнавач ** степен в група "****" при Второ РПУ на ОДП-Перник, срещу Заповед № 119 от 14.05.2008г., на директор на Областна дирекция"Полиция"-Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

Съдия: